

ZVON

SEPTEMBER- ZÁŘÍ

2023

časopis krajské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

Dnes je svátek Panny Marie Královny.

Je krásný srpnový den a jemně už naznačuje, že se blíží podzim. Moje neteř Anežka, která je v USA na krátkém pobytu a dělá plavčici na bazéně, mne pozvala na večerní baseballový zápas do Bronxu na Yankees. Nevím, jestli fandíte Yankees nebo Mets, anebo jinému týmu. Možná také je vám to úplně jedno a preferujete jiný sport, jenom vám chci říci, že jak Yankees, tak Mets se do letošního play off nedostanou. To už je let, kdy naposledy proti sobě stály oba týmy ve World Series - tzv. Subway World Series. Pokud jste hádali rok 2000, tak je to správně. Tehdy jsem také sloužil mše svaté v Nursing Home v Roslynu; a měli tam namalované míčky na stěnách a všude možné visely jejich makety. Tehdy jsem si myslel, že to jsou tenisové míčky a že aspoň polovina domu se dívá na US Open. Až mně jedna babička vysvětlila: „Pane faráři, to nejsou tenisové míčky, to jsou baseballové míčky, nevíte přece, že se hraje Subway World Series?“

Od té doby až dodnes se snažím pochopit pravidla tohoto národního sportu, ale musím se přiznat, že přes veškerou moc mých kolegů farářů, je to pro mě stále „španělská vesnice“.

Abych se vrátil k dnešnímu svátku. Ať už někdo kraluje ve sportu určitou dobu, přece jenom se dříve, či později musí kralování vzdát. Přijde někdo silnější, rychlejší, s novou technikou atd. atd. Přijde stáří a potom...

Ten úvodník dopisují až dnes ráno. Včerejší zápas nebyl špatný, ale Yankees prohráli. Snad příště...

Takže zpět k Panně Marii Královně. Ona si svůj titul „nevybojovala“ na sportovním poli, ani na poli politickém, společenském, náboženském. Ona ho prostě obdržela od svého Syna, Ježíše Krista. Potažmo od Jeho těla, což je Církev. Svátek se slaví od roku 1954, kdy byl zaveden papežem Piem XII. u příležitosti 100.výročí vyhlášení dogmatu o Neposkvrněném početí Panny Marie a vypovídá mimo jiné o tom, jak si Bůh váží svých dětí. Panna Maria „vládne“ se svým Synem nad dějinami tohoto světa. My, jako děti boží, královské děti, ji můžeme prosit o pomoc...

Příjemnou čtení

VE FOREST HILLS 23. SRPNA 2023
VÁŠ FR. ANTONÍN

papežové

papes

papežové

papes

papežové

Sv. Evarist

papes

papežové

papes

Svätý pápež Evarist bol štvrtým nástupcom apoštola Petra vo vedení rímskej a katolíckej (všeobecnej) Cirkvi. Spravoval ju približne v rokoch 97-107.

O jeho živote nemáme veľa informácií. Počas jeho úradu zomrel najmladší a posledný z apoštolov, sv. apoštol Ján (približne v roku 100), čo znamenalo aj koniec apoštolského veku. Možno stojí za úvahu, že sv. Ján zažil až štyroch pápežov-nástupcov sv. Petra a nikdy si on sám, ako jeden z Dvanástich, nenárokoval autoritu nad celou Cirkvou v zmysle tej autority, ktorú odovzdal Pán Ježiš Petrovi (a logicky potom jeho nástupcom v úrade). To asi tiež o niečom

svedčí o vnímaní autority a úradu pápežov v prvotnej Cirkvi, ak sám apoštol, ktorý nielen osobne poznal Pána a mal evanjelium z prvej ruky, ale aj ako jediný z apoštolov stál pod krížom, rešpektoval autoritu nástupcov svätého Petra, ktorý Krista nikdy osobne takto nestretli.

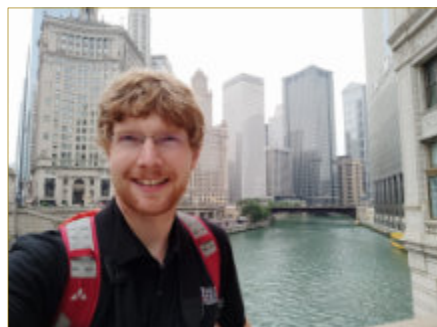
Evarist podľa tradície pochádzal z Palestíny, z Betlehema, z helénskej rodiny (heléni boli Gréci, ale v širšom zmysle to označovalo aj príslušnosť ku gréckej kultúre a jazyku, čo bol v tom čase dominantný jazyk v celom Stredomorí), jeho otec bol však Žid.

Po svojom zvolení za pápeža mu pripadla mu úloha viesť cirkev v čase, keď značne rástol počet veriacich. Z tohto dôvodu rozdelil Rím na samostatné farnosti (bolo ich 25) a každej pridelil titul, najčastejšie podľa mena niektorého z kresťanských mučeníkov. V každej z farností ustanovil jeden chrám, ktorý sa stal sídelným kostolom povereného kňaza. Okrem toho celý Rím rozdelil do siedmich diakonií - zriadil zbor siedmich diakonov, a pridelil im úlohy pomáhať biskupom a kňazom pri šírení evanjelia. Ďalej napríklad ustanovil, že manželský zväzok kresťanov môže požehnať iba kňaz.

Podľa tradície zomrel ako mučeník počas prenasledovania kresťanov, ale jeho mučeníctvo nie je historicky doložené. Jeho sviatok sa slávi 26. októbra a je pochovaný v hrobke (krypte) svätého Petra pod Bazilikou svätého Petra v Ríme.

Jak jsem potkal Ameriku

Již delší dobu bylo jedním z mých přání, navštívit a více poznat Spojené Státy Americké. A letos o prázdninách v roce 2023 jsem mohl strávit pět týdnů v Milwaukee a ještě jeden týden v New Yorku. Rád bych se s vámi v tomto článku podělil o to, jak to nakonec všechno bylo. Nejdříve bych měl přiznat, že jsem se do Ameriky dostal díky svaté Ritě. Nevěříte? Budu vám vyprávět, co se to stalo. V září roku 2021 jsem na poslední chvíli jel zpovídat na italské poutní místo Cascia, kde se nachází tělo svaté Rity. Svatá Rita je jednou z nejoblíbenějších italských světic, a ne nadarmo se jí říká: „Svatá nemožných věcí“. Právě zde jsem potkal nějakého kněze, který mi při představování řekl, že je z USA. Zareagoval jsem, že to se má, že právě na toto místo bych se někdy rád podíval, na což on odpověděl, že jeho společenství (Kněží Nejsvětějšího Srdce) pořádá každé prázdniny kurz anglického jazyka a americké kultury a že bych se tam mohl zkusit přihlásit. To nakonec opravdu klaplo, ale musel jsem čekat až na prázdniny v roce 2023, neboť v pořadí byli studenti, kteří museli studium angličtiny v Milwaukee odložit kvůli pandemii COVID-19.

procedura není příliš komplikovaná, pokud se tedy nepokoušíte získat víza v Římě. Ve Věčném městě čas utíká jinak, než ve zbytku světa a jen na termín pohovoru jsem musel čekat několik měsíců. A protože to nevypadalo moc dobře, musel jsem se obrátit s prosbou o pomoc ke svaté Ritě. A ejhle, obratem jsem dostal termín – sice až v Neapoli, ale přece: konečně volný termín k pohovoru! Tak se mi s pomocí svaté Rity podařilo najít kurz v Milwaukee a získat studentské vízum. V Milwaukee jsem mohl prožít pět týdnů jazykového kurzu, který byl také spojen s návštěvami různých farností, výlety na zajímavá místa a rozhovory s dobrovolníky z řad rodilých Američanů. Třešničkou na dortu mého pobytu v USA byla týdenní návštěva New Yorku. Tu mi umožnil otec Antonín, který mě přijal pod střechu své fary a vzal mě do české komunity. Mohl jsem tak potkat další lidi, poznat

Dalším úkolem bylo posléze získat víza F1. Tato

další příběhy a vidět zase trochu jiný svět. Za zkušenost letošních prázdnin jsem moc rád a věřím, že mi pomůže dívat se na svět zase o trochu jinými očima a snad o také o trochu moudřejším srdcem. Za všechna setkání, která jsem v Americe mohl prožít, jsem vděčný a pokud bude v budoucnosti opět nějaká další možnost USA navštívit, budu se těšit opět na viděnou!

České komunitě v New Yorku a zvláště otci Antonínovi děkuji za milé setkání, přijetí a všem vyprošuji Boží požehnání!

P. Petr Soukal

Podobně jako minulá léta jsem si koupil i letos nové knihy při návštěvě ČR. Doporučuji knihu **“TVORIT NOVÉ VĚCI”** - rozhovor Josefa Beránka s Petrem Glogarem, mnichem a terapeutem. Krátkou ukázkou z této knihy si můžete přečíst níže.

Dále doporučuji knihu **“DOBRO A ZLO 21. STOLETÍ”** - opět je to rozhovor, tentokrát Kláry Manduasové s knězem, biologem a lékařským etikem Markem Orko Váchou.

Mně se vybavuje schéma z flip chartu, kde jste v rámci duchovních cvičení popisoval čtyři fáze duchovního růstu.

To schéma ovšem vznikalo během společných zamyšlení v průběhu několika dní! Ta dospělost je jakýmsi úběžníkem schématu. Provazuje něco z mého psychoterapeutického výcviku s fázemi životního zrání od Scotta Pecka s přístupy, jak se člověk vyrovnává se zlem, a s fázemi duchovního růstu.

V té první fázi života, nebo řekněme růstu, žije člověk, nazývám ho chaotik, ze dne na den. Nemá v životě žádný řád. Je závislý na okolí a jeho reakcích. Někdy se rozhodne, že by bylo fajn se modlit, a tak se modlí. Jindy si řekne, nebudu chodit do kostela, ale do lesa, tam je to lepší. A pak se zase nadchne pro něco jiného. Připomíná to dítě v období, kdy kolem něj všichni skáčou. Jedinec si žije svůj život, myslí pouze na sebe a ti okolo jsou nuceni na něj reagovat. Takový malý nebo větší terorista.

V duchovním životě se lidé v této fázi snadno nadchnou pro různé duchovní směry, jezdí po klášterech a zkoumají, který řád je zajímavější, vyhledávají zajímavé kazatele a pak se vrátí do běžného život. Možná to, co si předsevzali, bylo náročné. Možná to jen přestalo být zajímavé. V sociální rovině takový člověk navazuje vztahy, pak je zase pouští. Chvilku ho to baví, a pak si řekne, že na to nemá čas. Nechce do ničeho moc investovat. Tak se dá prožít celý život. Anebo dojde ke konverzi, kdy si člověk řekne: takhle už žít nechci. Objeví řád. Uvědomí si, že ho vysvobodil z chaosu.

To je často příběh konvertitů. Zakousnou se do křesťanského život, denně čtou Písmo, chodí na bohoslužby, modlí se breviář, a mnoho z nich přichází do kláštera. Řehole jim zajišťuje tvar životního stylu. V řádu je čas na jídlo, čas na modlitbu, čas na práci. Přesně je definované, co se má dělat. Takoví lidé, formatici, jsou vděční, že jim někdo poskytne mantinely, aby nespadli do chaosu. Ta forma zajišťuje všechno podstatné, mnoho lidí nachází takovou žádoucí formu právě v církvi. Liturgie má přece tak nádherný řád, rozumíme si, když společně vyjadřujeme naši osobní víru.

Než ovšem někdo začne řád zpochybňovat, než se začne ptát: Proč to děláme právě takhle?

A můžete se ptát dál: Kde se to vzalo? A nemůžeme to dělat jinak? Z fáze formatika s dostáváme do fáze skeptika, který začíná narušovat hranice. V církvi je to vzácný úkaz. Většinou když někdo začne něco zpochybňovat, druzí mu řeknou, tady si sedni a poslouchej! My to děláme takhle. Vrátime ho zpátky do „formy“. Anebo připustíme, aby se otázky kladly, tím ale znejistíme mnoho lidí, kteří jsou ve druhé fázi. V klášteře platí řád, například každý den v devět hodin večer se modlíme kompletář. Nicméně když se vrátíme z nějaké akce utrmácení pozdě večer, navrhnou, že kdo chce, může se pomodlit sám, kdo chce, může jít rovnou spát. A v tu chvíli se někteří vydají do míst, kde se modlíváme společně, a modlí se, jako bychom tam všichni byli pospolu. Chtějí dodržovat řád, jinak by se cítili vytlačováno zpět do chaosu. Zachovej řád a řád zachová tebe.

Já na to říkám, že bude úžasné, až bude pochybnost prohlášena za ctnost. Bude fajn, až doceníme lidi, kteří se odvažují klást otázky, ne proto, aby si odůvodnili svoji pohodlnost a nechuť k řádu, ale aby hledali pravdivější pohled na svět.

Přechod, konverze, z té první fáze do druhé bývá skokem, člověk už nechce žít jako dosud. Přerod z té druhé fáze do třetí bývá pomalejší proces, provázený tím, že si člověk zpochybňuje mnoho věcí v sobě. Vypadá to možná na první pohled, že skeptik má blízko k chaotikovi. Chaotik řád narušuje, protože ho otravuje, skeptik hledá poctivě pravdu. Klade si otázky, jako: „K čemu to je dobré?“ Ty ve druhé fázi nechceme slyšet. Ovšem bez skeptické fáze nemůžeme růst jako jednotlivci, ani jako

společenství, v této fázi se rozvíjí osobní růst člověka, který může být inspirací pro ostatní. Už se neargumentuje tím, že „doma mi říkali“, ale tím, že „to chci dělat tak, a tak“, protože to je pro mě důležité. Objevil jsem smysl, proč to tak je a chci to tak dělat. Takový přístup je ale výsledkem až té skepse. Vede k němu cesta přes zpochybňování, přes boření různých pravidel a našich obrazů Boha.

Najednou „šestero základních pravd o Bohu“, který je nejvyšší mocný a spravedlivý a milosrdný, přestává být fakt, o němž se nediskutuje, ale otázka, na kterou je třeba hledat autentickou odpověď...

Tváří v tvář holokaustu, komunistickým lágrům, zvěrstvům páchaným na Ukrajině s obraz Boha nutně „přeskládává“ do osobnějšího, pravdivějšího tvaru. Lidé v této fázi nezpochybňují pravidla a formulace víry, protože je baví bořit hranice, ale protože jim záleží na pravdě. Hledají ji, protože o ni stojí. Boří jen proto, že bez toho nelze něco nového vystavět.

Nakonec tou čtvrtou fází je fáze mystiků. Skeptik se stane mystikem. Ne snad že by měl nějaká zvláštní zjevení, mystik je člověkem hlubokého řádu do té míry, že vnímá, že vše kolem nás do něj patří. Formatik má tendenci hodnotit, dělit na černé a bílé, vylučovat jedny či druhé, to je mystikovi vzdálené. Rohr by takého člověka nazval moudrým bláznem, který ví, že život je poskládaný ze všeho možného a vše v něm má své místo... Každý si zaslouží respekt ve své lidství. Každý jde svou cestou k Bohu, protože Bůh je jeden.

PAPEŽ FRANTIŠEK

katecheze 23. srpna 2023

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Na naší cestě za znovuoživením nadšení pro hlásání evangelia, za poznáním, jak se apoštolská horlivost, toto nadšení pro hlásání evangelia vyvíjelo v dějinách církve – na této cestě se dnes podíváme do Ameriky. Zde má evangelizace stále živý zdroj: Guadalupe. Je to živý pramen. Mexičané mají štěstí! Evangelium tam samozřejmě přišlo už před těmito zjeveními, ale bohužel ho provázely i světské zájmy. Místo cesty inkulturace se příliš často šlo cestou ukvapeného přesazování a vnucování předem daných modelů – například evropských -, což znevažovalo původní obyvatelstvo. Naproti tomu Panna Maria Guadalupská se zjevuje

oblečená v oděvu domorodců, mluví jejich jazykem, přijímá a miluje místní kulturu: Maria je Matka a pod jejím pláštěm najde místo každé dítě. V ní se Bůh stal tělem a skrze Marii se nadále vtěluje do života národů. Panna Maria totiž hlásá Boha v tom nejvhodnějším jazyce, totiž v jazyce mateřském. A také k nám Panna Maria promlouvá mateřským jazykem, tím, kterému dobře rozumíme. Ano, evangelium se předává v jazyce matek. A já bych chtěl poděkovat mnoha matkám a babičkám, které ho předávají svým dětem a vnoučatům: víra se předává se životem, proto jsou matky a babičky prvními hlasatelkami. Tleskejme matkám a babičkám! A evangelium se předává, jak ukazuje Maria, v prostotě: Panna Maria si vždy vybírá prosté lidi, na kopci Tepeyac v Mexiku i v Lurdách a Fatimě: mluví k nim, mluví ke každému z nich, jazykem vhodným pro všechny, jazykem srozumitelným, jako byl Ježíšův.

Zastavme se tedy u svědectví svatého Juana Diega, který je poslem, je to chlapec, je to domorodec, který přijal Mariino zjevení: posel Panny Marie Guadalupské. Byl to pokorný člověk, domorodec z lidu: spočinul na něm pohled Boha, který rád koná zázraky skrze maličké. Juan Diego přišel k víře již jako dospělý a ženatý. V prosinci 1531 mu bylo asi 55 let. Na cestě spatří na kopci Matku Boží, která ho něžně oslovuje – a jak ho Panna Maria nazývá? "Můj malý milovaný synu Juanito". Pak ho posílá k biskupovi, aby ho požádal, aby tam, kde se zjevila, postavil chrám. Juan Diego, prostý a ochotný, jde s velkorysostí svého čistého srdce, ale musí dlouho čekat. Nakonec promluví k biskupovi, ale ten mu neuvěří. Někdy jsme my biskupové... Znovu se setkává s Pannou Marií, která ho utěšuje a žádá ho, aby to zkusil znovu. On se vrací k biskupovi a po velkém úsilí se s ním setkává, ale biskup ho po vyslechnutí propouští a posílá za ním své lidi, aby ho sledovali. Zde je pak únava, zkouška hlásání: navzdory horlivosti přichází nečekané, někdy i od samotné církve. K hlásání totiž nestačí svědčit o dobru, je třeba umět snášet zlo. Nezapomínejme na to: k hlásání evangelia nestačí svědčit o dobru, ale je třeba umět snášet zlo. Křesťan koná dobro, ale snáší zlo. Obojí jde ruku v ruce, takový je život. I dnes, na tolika místech, vyžaduje inkulturace evangelia a evangelizace kultur vytrvalost a trpělivost, vyžaduje nebát se konfliktů, neztrácet srdce. Mám na mysli země, kde jsou křesťané pronásledováni, protože jsou křesťané a nemohou své náboženství praktikovat dobře a v míru. Juan Diego, znechucený tím, že ho biskup odmítal, žádá Pannu Marii, aby ho uvolnila a jmenovala někoho váženějšího a schopnějšího, než je on, ale je vybízen, aby vytrval. Při hlásání je vždy riziko určité kapitulace: jedna věc se nedaří a člověk couvne, znechutí se a možná se uchýlí k vlastním jistotám, do malých skupinek a k nějakým intimistickým pobožnostem. Na druhé straně Panna Maria nás sice utěšuje, ale zároveň nás nutí jít kupředu, a tak nás nechává růst, jako dobrá matka, která, zatímco sleduje kroky svého dítěte, uvádí ho do výzev světa.

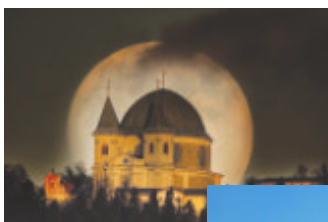
Takto povzbuzen se Juan Diego vrací k biskupovi, který ho žádá o znamení. Panna Maria mu ho slibuje a utěšuje ho těmito slovy: "Ať se tvá

tvář, tvé srdce netrápí: [...] Nejsm tu snad já, která jsem tvá matka?" Je to krásné, tohle, Panna Maria mnohokrát, když jsme v opuštěnosti, ve smutku, v těžkostech, říká i nám, v našem srdci: "Copak tu nestojím já, která jsem tvá matka?". Vždycky je nám nablízku, aby nás utěšila a dala nám sílu jít dál. Pak ho požádá, aby šel na vyprahlý vrchol kopce natrhat květiny. Je zima, ale Juan Diego najde několik krásných, vloží je do svého pláště a nabídne je Matce Boží, která ho vyzve, aby je odnesl biskupovi jako důkaz. Diego jde, trpělivě čeká, až na něj přijde řada, a nakonec v přítomnosti biskupa rozepne svou tilmu – tou se domorodci prikrývali -, rozevře tilmu a ukáže květy a hle: na látce pláště se objeví obraz Panny Marie, té mimořádné a živé, kterou známe a v jejíchž očích jsou dodnes otisknuty pohledy tehdejších protagonistů. Zde je Boží překvapení: když je ochota a když je poslušnost, může Bůh vykonat něco nečekaného, v čase a způsobem, který nemůžeme předvídat. A tak byla svatyně, kterou si Panna Maria přála, postavena a dnes ji můžeme navštívit.

Juan Diego všeho zanechává a se svolením biskupa věnuje svůj život svatyni. Přijímá poutníky a evangelizuje je. To se děje v mariánských svatyních, cílech poutí a místech hlásání, kde se každý cítí jako doma – protože je to dům Matky – a prožívá stesk po domově, tedy nostalgii po místě, kde je Matka, kde je nebe. Tam je víra přijímána prostým způsobem, opravdovým, lidovým způsobem a Panna Maria, jak řekla Juanu Diegovi, naslouchá našemu volání a uzdravuje naše bolesti. Učíme se toto: když jsou v životě těžkosti, jdeme k Matce; a když je život šťastný, jdeme k Matce, abychom se o to také podělili. Potřebujeme chodit do těchto oáz útěchy a milosrdenství, kde se víra vyjadřuje mateřským jazykem; kde skládáme námahu života do náruče

Panny Marie a vracíme se do života s pokojem v srdci, snad s pokojem dětí.

UDÁLOSTI VE ZKRATCE

30. června - papež František přijal delegaci konstantinopolského ekumenického patriarchátu, která se tradičně účastní vatikánské slavnosti sv. Petra a Pavla. Ve svém pozdravu římský biskup vyjádřil jistotu, že křesťané budou růst ve vzájemném společenství a pomáhat světu poznamenanému rozdělením a neshodami. Zároveň vyjádřil radost nad výsledky práce Mezinárodní smíšené komise pro teologický dialog mezi katolickou a pravoslavnou církví.

3. července - cítím se těmito činy pobouřen a znechucen! Takto komentoval papež František pálení stránek koránu ve Švédsku během rozhovoru, který poskytl arabskému zpravodajskému médiu Al-Ittihad. "Každá kniha, kterou její autoři považují za posvátnou, musí být respektována z úcty k jejím věřícím. Svoboda projevu nesmí být nikdy používána jako záminka k pohrdání druhými," řekl Svatý otec v úvodu rozhovoru.

7. července - nikaragujský biskup Rolando Álvarez byl ve středu 5. července poslán zpět do vězení poté, co zkrachovala jednání mezi nikaragujskými biskupy a vládou diktátora Daniela Ortegy, informovaly nikaragujské tiskové zdroje.

18. srpna - Středoamerická univerzita v Nikaragui (UCA) bude předmětem konfiskace a převodu movitého a nemovitého majetku na nikaragujský stát, prohlásilo Tovarýšstvo Ježíšovo, zřizovatel univerzity. Zřizovatel univerzity rovněž zveřejnil oznámení Desátého trestního soudu v Managui, v němž je UCA obviněna z toho, že je centrem terorismu, které organizuje zločinecké skupiny.

22. srpna - Česká biskupská konference ocenila v roce 2023 několik významných osobností z různých oblastí veřejného života. 22.8. 2023 jej z rukou Jana Graubnera, arcibiskupa pražského a předsedy ČBK, dodatečně obdržel prof. akad. soch. Stanislav Kolíbal

23. srpna - nevládní charitativní organizace Save the Children upozorňuje, že v Súdánu je kvůli válce, která trvá již čtyři měsíce, velmi vážná krize, která postihuje nejmenší děti, jež jsou zabijeny nedostatkem jídla a péče. Apeluje na mezinárodní společenství: je zapotřebí více finančních prostředků.

23. srpna - Sebastian Shaw, arcibiskup z Lahore, společně s muslimskými představiteli a Anwaar-ul-Haqem Kakarem, prozatímním pákistánským premiérem, navštívili křesťanské rodiny v Jaranwala v průmyslové čtvrti Faisalabad, aby jim přinesli solidaritu a útěchu po útocích, které se odehrály 16. srpna a které byly iniciovány údajným obviněním z rouhání. Násilnosti proti křesťanským budovám začaly poté, co někteří lidé oznámili, že v oblasti křesťanské komunity našli několik stránek koránu s údajně rouhačskými nápisy. Jak informoval výkonný ředitel Sjedenocené rady církví Samson Suhail, počet napadených bohoslužebných budov je 21. Terčem útoku se údajně stalo také více než 80 domů, žádná vážnější zranění však nebyla hlášena.

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH V ZÁŘÍ 2023

datum	úmysl	dárce
3.9.	Za zemřelého Jana Pasáčka	manželé Jelínkovi
6.9.	Za zemřelého Martina Krále	Libuše Král
7.9.	Za rodiče Klusáčkovy	B. a J. Kowalykovi
10.9.	Za zemřelou Gabrielu Žídkovou	manželé Burdovi
13.9.	Za Ivanku Kowalyk Berger	B. a J. Kowalykovi
17.9.	Za zomrelého manžela Karola Krupku	Vlasta Krupkova
20.9.	Na poděkování Pánu Bohu	Helena Kočica
24.9.	Za zemřelého manžela Jiřího Smrčku	Božena Smrčkova a syn Peter
27.9.	Za zomrelé rodiče	Dagmar Stefanek
28.9.	Za Františka a Libuši Širokých a syna Jiřího	Libuše Kral

BLAHOPŘEJEME

v září oslaví narozeniny: Ludmila Sedláčková 2. září, Tomáš Brabec 7. září, Julia L. Brabec 10. září, Daniela Brabec 19. září, Václav Jelínek 20. září, Jan Tomeček, 21. září, Msgr. Václav Malý, biskup 21. září, Michal Krška 22. září, Vlasta Krupková 24. září, Marie Jelínek sr. 26. září, Nikolas Pope 26. září, Václav Jelínek jr. 28. září.

DĚKUJEME ZA PODPORU ČASOPISU A ČESKÉ MISIE

Patricia Babor, Ingrid Chybik, Bohdan a Jiřina Kowalyk, Paul Weirich, Jaroslava Frajova, Paul Kopecký, Fred Jurena, Dagmar Stefanek.

NĚCO PRO ZASMÁNÍ...

Potkají se dva kamarádi, znají se už přes osmdesát let,... „Zdravím tě, Franto, jak se máš?“ „Ale dobře, jenom ta paměť mě trápí. Představ si, že si menužu vzpomenout, jestli jsi to byl ty a nebo náš soused, co minulý týden zemřel...“

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375
Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959
E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info
Slovenská mše sv. každou neděli v 10.15 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.luxnewyork.net>

Martin David se narodil 15. srpna 1970 v Čeladné a vyrůstal v obci Ženklaava. Má tři sourozence, bratra a dvě sestry. Po maturitě na Středním odborném učilišti strojírenském v Kopřivnici začal pracovat jako mechanik strojů a zařízení ve Státním podniku Tatra Kopřivnice. V letech 1989–1990 absolvoval základní vojenskou službu a po ní až do roku 1993 pracoval v kopřivnické Tatře.

Od roku 1991 začal při zaměstnání dálkově studovat teologii na Cyrilometodějské teologické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci, kde byl v roce 1994 přijat k dennímu studiu teologie. Po ukončení studia v roce 1999 nastoupil jako jáhen ve funkci prefekta do Teologického konviktu v Litoměřicích. 24. června 2000 přijal v katedrále Božského Spasitele v Ostravě z rukou biskupa Františka Václava Lobkowicze kněžské svěcení.

Jako farní vikář poté působil ve farnosti u konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie v Opavě. V roce 2002 byl jmenován administrátorem farnosti Stěbořice a excurrento administrátorem farnosti Hlavnice. Od roku 2000 do roku 2007 byl také pověřen službou kaplana pro mládež v děkanátu Opava. V roce 2008 jej biskup František Václav Lobkowicz jmenoval generálním vikářem ostravsko-opavské diecéze. Dne 12. ledna 2012 udělil papež Benedikt XVI. Martinu Davidovi čestný titul Kaplan Jeho Svatosti (Monsignor).

7. dubna 2017 jmenoval papež František Mons. Martina Davida pomocným biskupem ostravsko-opavským a titulárním biskupem Tucca di Numidia. Biskupské svěcení přijal 28. května 2017. Hlavním světitelem byl biskup František Václav Lobkowicz a spolusvětiteli olomoucký arcibiskup Jan Graubner a brněnský biskup Vojtěch Cikrle. Jeho biskupské heslo je Verbum Caro Factum Est (Slovo se stalo tělem, Jan 1,14)

1. června 2020 byl pomocný biskup ostravsko-opavské diecéze Mons. Martin David jmenován apoštolským administrátorem „sede plena et ad nutum Sanctae Sedis“ téže diecéze dekretem Kongregace pro biskupy. Po úmrtí biskupa Františka Václava Lobkowicze, 17. února 2022, se stal jejím apoštolským administrátorem („sede vacante“). 4. července 2023 jmenoval papež František biskupa Martina Davida sídelním biskupem Diecéze ostravsko-opavské.